

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel (spr.)

sędzia Piotr Kurczewski

Ławnicy: Barbara Grzechowiak

Marek Karbowski

Krystyna Pellowska

Protokolant: p.o. staż. Marcin Pamfil

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. – (...) w P. A. N.

po rozpoznaniu w dniach 16.11.2022 r., 18.01.2023 r. i 08.03.2023 r. na rozprawie

sprawy **B. L. (1)**

urodzonej w dniu (...) w P.

córki R. i W. z domu G.

oskarżonej o to, że:

w nocy 5/6 marca 2022 r. w P., w województwie (...), działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia zabiła Ł. K. (1), w ten sposób, że zadała jemu nożem kuchennym o długości ostrza 15 centymetrów jeden cios w powierzchnię przednią klatki piersiowej pod lewym obojczykiem, czym spowodowała ranę kłutą, całkowite przecięcie naczyń podobojczykowych lewych z następowym krwawieniem do jamy opłucnej lewej i doprowadziła do jego zgonu, który nastąpił w sposób nagły i gwałtowny na skutek wstrząsu krwotocznego w przebiegu krwawienia z lewych naczyń podobojczykowych do jamy opłucnej

tj. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.

1. Uznaje oskarżoną **B. L. (1)** za winną zarzucanego jej czynu popełnionego w sposób wyżej opisany tj. przestępstwa z art. 148 §1 k.k. i za to na podstawie art. 148 §1 k.k. wymierza jej karę **12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności**.

2. Na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 06 marca 2022r., godz. 11.00 do nadal.

3. Na podstawie art. 44 §2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża kuchennego z rękojeścią koloru czarnego przechowywanego w Biurze Dowodów Rzeczowych Sądu Okręgowego w Poznaniu Nr K.P.P. 44/22 – karton nr 2 przedmiot nr 6, jako narzędzia służącego do popełnienia przestępstwa.

4. Na podstawie art. 230 §2 k.p.k. zwraca Ł. B. jako przedstawicielowi ustawowemu małoletnich O. B. i M. B. dowody rzeczowe w postaci:

- telefonu komórkowego (...) o nr (...)

- telefonu komórkowego (...) o nr (...)

przechowywane w Biurze Dowodów Rzeczowych Sądu Okręgowego w Poznaniu Nr K.P.P. 44/22 – karton nr 4 przedmiot nr 28 i karton nr 4 przedmiot nr 1.

6. Na podstawie § 4 ust. 1, 2, 3, §17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje adw. J. B. (1) kwotę 2.103,30 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej B. L. (1) z urzędu.

7. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83 nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżoną z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza jej opłaty.

sędzia Izabela Dehmel sędzia Piotr Kurczewski

Barbara Grzechowiak Marek Karbowski Krystyna Pellowska

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 350/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. L. (1)	W nocy 5/6 marca 2022 r. w P., w województwie (...), działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia zabiła Ł. K. (1) w ten sposób, że zadała jemu nożem kuchennym o długości ostrza 15 centymetrów jeden cios w powierzchnię przednią klatki piersiowej pod lewym obojczykiem, czym spowodowała ranę kłutą, całkowite przecięcie naczyń podobojczykowych lewych z następowym krwawieniem do jamy opłucnej lewej i doprowadziła do jego zgonu, który nastąpił w sposób nagły i gwałtowny na skutek wstrząsu krwotocznego w przebiegu krwawienia z lewych naczyń podobojczykowych do jamy opłucnej tj. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
B. L. (1) zamieszkiwała wraz z trójką małoletnich dzieci: K. L., O. i M. B. w dwupokojowym mieszkaniu socjalnym w P., przy ul. (...). Do maja 2020 r. B. L. (1) pozostawała w	wyjaśnienia B. L. (1)		

konkubinacie z Ł. K. (2), który znęcał się na nią fizycznie. Następnie B. L. (1) poznała Ł. K. (1), który po około pół roku znajomości zamieszkał z nią i jej dziećmi.

Stosunki pomiędzy konkubentami nie układały się zgodnie, pomiędzy nimi dochodziło do kłótni i awantur. Ł. K. (1) zarzucał B. L. (1), że nie dba o swoje dzieci i zażywa narkotyki, natomiast ta zarzucała partnerowi nadużywanie alkoholu. Każdy z partnerów miał także inne podejście do kwestii wychowawczych. Napiętą sytuację między partnerami potęgowało uzależnienie Ł. K. (1) od alkoholu, niejednokrotnie bowiem wracał on pijany do domu, co rodziło obopólną agresję.

Podczas wspólnych wakacji w 2021r. w K. Ł. K. (1) uderzył B. L. (1) w twarz i podbił jej oko. Nadto w dniu 01 listopada 2021r., podczas pobytu u rodziców Ł. K. (1) doszło pomiędzy konkubentami do awantury, w trakcie której Ł. K. (1) groził B. L. (1), że „wyrzuci jej dzieci przez okno” i ostatecznie interweniowała policja. Jednocześnie B. L. (1) była w stosunku do swojego konkubenta agresywna, gdyż w odwecie za uderzenie jej, raniła go lekko nożem w ucho, a także podrapała po twarzy.

<p>B. L. (1) i Ł. K. (1) wielokrotnie kończyli relację, wówczas ten wyprowadzał się na kilka dni z mieszkania konkubiny i przebywał wtedy u swoich rodziców. B. L. (1) w momencie wyprowadzki sprzeciwiała się opuszczenia przez partnera mieszkania, zdarzyło się, że ten zmuszony był uciekać przez okno. Pomimo wzajemnej agresji, nadużywania przez Ł. K. (1) alkoholu i nieporozumień, co do sposobu zachowania się B. L. (1) relacja pomiędzy konkubentami nadal trwała.</p>			
zeznania J. W.	k. 4-6		
zeznania S. C.	k. 22-24		
zeznania L. K.	k. 34-36		
zeznania D. S. (1)	k. 39-42		
zeznania D. J.	k. 49-51		
zeznania M. N.	k. 77-80		
zeznania Ł. L.	k. 87-89		
zeznania W. K.	k. 95-99		
zeznania M. L. (1)	k. 190-192		
zeznania A. S. (1)	k. 198-200		

<p>B. L. (1) w miejscu zamieszkania uchodziła za osobę nadużywającą alkoholu, zażywającą środki psychoaktywne. Jej dzieci często chodziły brudne, głodne, zdarzało się, że przychodziły do sąsiadów prosząc, by zadzwonili do mamy, bo nie otwiera im drzwi do mieszkania.</p> <p>Sąd Rejonowy w Kościanie z siedzibą w Śremie postanowieniem z dnia 24 września 2013 r. sygn. akt VIII Nsm 278/13 ograniczył B. L. (1) władzę rodzicielską nad dziećmi: K. L., O. B. i M. B. poprzez nadzór kuratora sądowego. Powodem objęcia B. L. (1) nadzorem kuratorskim była m.in. niedostateczna opieka matki nad małoletnimi, a także jej nieporadność życiowa.</p> <p>Kurator sprawujący nadzór mobilizowała B. L. (1) do sprawowanej należytej opieki nad dziećmi, utrzymywania porządku w domu, a także zapewnienia systematycznego uczęszczania dzieci do przedszkola i szkoły, przy czym ta czuła się „za mocno kontrolowana”, co powodowało, że unikała kontaktu z kuratorem.</p> <p>W nocy z 3 na 4 marca 2018 r. B. L. (1) zostawiła dzieci same w domu, wróciła do domu nietrzeźwa,</p>	<p>notatka dotycząca interwencji Policji</p>	<p>k. 233-235, 301-302</p>	
---	--	--------------------------------	--

interweniowała wówczas Straż Pożarna i Policja. Wówczas Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. postanowieniem z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. IV Nsm 346/22 w trybie natychmiastowym zabezpieczającym orzekł o umieszczeniu małoletniego K. L. zmienił sposób ograniczenia władzy rodzicielskiej B. L. (1) nad małoletnim K. L. poprzez umieszczenie w P. O. - Wychowawczej - (...) Św. D. S. (2) w P..

Nadto w dniu 13 października 2018 r. B. L. (1) spotkała się w kuzynką, gdzie wspólnie spożywały alkohol. Podczas spotkania B. L. (1) uderzyła kuzynkę w twarz, co skutkowało interwencją policji.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu IV Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z dnia 07 marca 2022 r. z urzędu zostało wszczęte pod sygnaturą IV Nsm 346/22 postępowanie o pozbawienie B. L. (1) władzy rodzicielskiej nad trojgiem małoletnich dzieci – K. L., O. B. i M. B. i o zmianę sposobu ograniczenia władzy rodzicielskiej Ł. B. nad małoletnimi dziećmi O. i M. B.. O. B. i M. B. w dniu 06 marca 2022 r. zostali umieszczeni w (...) w G., natomiast K. L. został umieszczony

w P. Opiekuńczo-Wychowawczej Dom (...) im. Św. D. S. (2) w P..			
postanowienie SR Poznań Nowe Miasto i W. w P., sygn. IV Nsm 346/22	k. 332		
notatka urzędowa dot. postępowań prowadzonych przez IV Wydział Rodzinny i Nieletnich SR Poznań-Nowe Miasto i W. w P.	k. 351-352		
wywiad środowiskowy	k. 279		
postanowienie SR Poznań – Nowe Miasto i W. w P., sygn. akt IV Nsm 346/22	k. 333		
<p>W dniu 05 marca 2022 r. ok. godz. 16:00 do mieszkania B. L. (1) przyjechał jej brat M. L. (2), po odbiór pożyczonych siostrze pieniędzy. Podczas wizyty każde z nich wypilo po 1 piwie marki (...).</p> <p>Po wyjściu brata B. L. (1) zadzwoniła do D. K. – partnerki K. K., który był kolegą i pracodawcą swojego partnera Ł. K. (1) z propozycją spotkania. D. K., która nie знаła B. L. (1) zdziwiła się propozycją spotkania, jednakże zgodziła się na nie. W związku z tym B. L. (1) wraz z dziećmi pojechała do miejsca zamieszkania D. K., gdzie obecna była</p>	wyjaśnienia B. L. (1)	k. 138-144, 286-289	

również jej siostra – A. K.. B. L. (1) na spotkanie przywiozła ze sobą wino. Podczas spotkania B. L. (1) była roztrzęsiona, płakała, mówiła, że martwi się o swojego najstarszego syna K. L., który jest osobą niesłyszącą, mówiła, że obawia się o związek z Ł. K. (1) – bo „Ł. może ją zostawić”. A. K. z uwagi na stan B. L. (1) postanowiła zając się jej dziećmi, które zabrała na spacer.

W tym samym czasie Ł. K. (1) i K. K. kończyli pracę, po czym udali się do pizzerii po pizzę i pojechali do miejsca zamieszkania D. K.. Po przyjeździe Ł. K. (1), który był już pod wpływem alkoholu poszedł do pokoju córki D. K., gdzie przebywała B. L. (1). Ł. K. (1) był zdenerwowany zaistniałą sytuacją, zażenowany zachowaniem konkubiny, jednakże nie był wobec niej agresywny, położył się koło niej na łóżku i ją przytulał. Następnie wrócił do pozostałych osób, zjadł pizzę, po czym poprosił o zamówienie przejazdu u kierowcy w usłudze (...). W trakcie przygotowań do wyjścia B. L. (2) wyszła z pokoju, w którym przebywała owinięta czerwonym ręcznikiem, po czym ok. godz. 20:00 wraz z dziećmi i Ł. K. (1) opuściła mieszkanie. Po wyjściu gości D. K. stwierdziła, że B. L. (1) załatwiła potrzebę

fizjologiczną na łóżko jej córki.

W drodze do domu Ł. K. (1) wysłał do K. K. kilka wiadomości tekstowych z przeprosinami odnośnie zachowania partnerki w ich domu i zniszczenia materaca.

Po drodze zatrzymał się również w sklepie, gdzie kupił dwie butelki piwa. Jednocześnie poinformował B. L. (1), że odwiezie ją z dziećmi do domu i będzie nocował u rodziców.

Po powrocie do domu, ok. godz. 21.15 B. L. (1) zadzwoniła do D. K., przepraszając za swoje zachowanie, a także zobowiązała się odkupić materac, jednakże D. K. zaproponowała przełożenie rozmowy na następny dzień.

W tym czasie Ł. K. (1) spożył zakupione piwo, siedział w kuchni i jadł zupę. Cały czas miał pretensję do B. L. (1) o przyjazd do miejsca zamieszkania jego pracodawcy i jej zachowanie. Pomędzy konkubentami doszło do wymiany zdań, a następnie awantury, w trakcie której Ł. K. (1) postanowił opuścić mieszkanie i udać się do rodziców, jednak B. L. (1) sprzeciwiała się temu.

W trakcie awantury w kuchni oprócz Ł. K. (1) i B.

L. (1) przebywały także jej dzieci.

B. L. (1) wyjęła z szuflady nóż z czarną rękojeścią o długości całkowitej 26,5 centymetra i ostrzu o długości 15 centymetrów. Ł. K. (1) widząc zachowanie partnerki zaczął do niej krzyczeć „no zabij mnie”. Wtedy B. L. (1) uderzyła Ł. K. (1) nożem jeden raz zaraz poniżej lewego obojczyka, po czym ten upadł na podłogę i zaczął krwawić. Ł. K. (1) powiedział do B. L. (1), że nie może oddychać, na co ta odpowiedziała, że „przeżyje”. Następnie B. L. (1) wyjęła nóż z kanału rany i przyłożyła do rany koszulkę celem zatamowania krwi.

K. L., O. B. i M. B. byli przestraszeni zaistniałą sytuacją, jednak B. L. (1) stwierdziła, że partner jedynie „udaje” i nie wezwała pogotowienia ratunkowego.

Ł. K. (1) próbował się podnieść, jednakże nie miał wystarczająco dużo siły. Wtedy B. L. (1) razem z dziećmi przeciągnęła Ł. K. (1) do pokoju dziennego (dzieci trzymały Ł. K. (1) za ręce, zaś ona za nogi) i położyła go na łóżku. Ł. K. (1) leżąc na łóżku oddał kał, miał także coraz większe problemy z oddychaniem. Jednocześnie poprosił partnerkę by go umyła,

co ta uczyniła przy użyciu gąbki i przebrała go w spodnie z materiału. Pomagał jej przy tym najstarszy syn K. L., który naciągnął spodnie na nogi Ł. K. (1), które przytrzymała jego matka.

Następnie B. L. (1) w zlewozmywaku w kuchni umyła nóż używając gąbki i schowała go do szafki wiszącej nad zlewozmywakiem.

W kuchni, na podłodze, na ścianach, na powierzchni szafek i na siedzisku krzesła, a także na posadzce w przedpokoju oraz na podłodze w pokoju znajdowała się krew Ł. K. (1). B. L. (1) starała się zetrzeć ślady krwi wycierając podłogi mokrym ręcznikiem i mopem, jednakże nie uczyniła tego dokładnie, gdyż w czasie oględzin procesowych ujawniono liczne ślady i smugi krwi Ł. K. (1). Plamy krwi pozostały także na powierzchni lewego buta marki (...) należącego do Ł. K. (1), na odzieży na suszarce stojącej w kuchni i na obrusie leżącym na ławie. B. L. (1) ubrudzone krwią ubrania dzieci wrzuciła do worka na śmieci, który następnie ustawiła w kuchni. Krew wydobywająca się z rany zabrudziła także spodnie robocze i klapki znajdujące się na korytarzu oraz ściany

przy ościeżnicy drzwi prowadzących do pokoju. W pokoju dziennym plamy krwi pozostały na łóżku i na poduszkach. B. L. (1) do łazienki wyniosła i położyła na podłodze jeansy i spodenki, w które był ubrany Ł. K. (1), a także swoją bluzkę i bluzę z kapturem ubrudzone krwią, ręcznik, którym wycierała swojego partnera, w wyniku czego także tam pozostały ślady krwi, dwa koce i poduszkę ubrudzone krwią oraz kołdrę ze śladami krwi i drobinami kału. Z kolei w brodziku B. L. (1) umieściła majtki i skarpetki Ł. K. (1) zabrudzone kałem a także gąbkę, którą umyła partnera. Ślady krwi pozostały również na drzwiczkach pralki.

Po zdarzeniu dzieci zasnęły w swoim pokoju, a B. L. (1) położyła się spać w pokoju dziennym, gdzie znajdował się Ł. K. (1), ale na innym łóżku. W nocy Ł. K. (1) spadł z łóżka na podłogę.

zeznania K. K.	k. 83-85, 710v-712	
zeznania D. K.	k. 91-92	
zeznania A. K.	k. 244-247, 712-712v	
zeznania M. L. (2)	k. 269-272, 713v	
zeznania małoletniej O. B. wraz z płytą CD	k. 325-328, 329	

zeznania M. L. (3)	k. 274-276, 714-714v		
zeznania A. S. (2)	k. 176-180, 700-701		
opinia biegłego z zakresu analizy urządzeń mobilnych	k. 464-475, 477, 478-503, 504-520, 521		
protokół oględzin pomieszczeń mieszkalnych	k. 110-114		
protokół oględzin miejsca ujawnienia zwłok	k. 115-122		
materiał pogładowy	k. 195-195l, k. 196-196c		
<p>O godzinie 5:30 B. L. (1) zadzwoniła z numeru (...) pod numer alarmowy 112. Podczas zgłoszenia wskazała operatorowi Wojewódzkiego Centrum (...) w P., że jej chłopak wrócił z imprezy, gdzie ktoś miał go zranić nożem, obecnie jest nieprzytomny, siny, ma zagryzione zęby i ranę przy szyi.</p> <p>Następnie została przełączona do dyspozytora medycznego z Wojewódzkiej (...) w P.. Wezwanie zostało przyjęte o godzinie 5:34. W czasie tej rozmowy B. L. (1) powtórzyła okoliczności podane w toku pierwszej rozmowy z operatorem numeru 112, dodatkowo wskazała, że narzeczony</p>	dokumentacja medyczna	k. 282	

wrócił ok. godz. 4:30 do domu, położył się spać, potem oddał kał, a ona go umyła, podała, że rana znajduje się na klatce piersiowej, jest przecięta i bardzo duża. Dodatkowo wskazała, że partner jest cały siny. Dyspozytor poinstruował ją jakie i w jaki sposób ma przeprowadzić czynności ratunkowe tj. nakazał uciskanie klatki piersiowej, a B. L. (1) zadeklarowała, że podjęła zlecone jej czynności, a następnie poinformowała, że przyłożyła ucho do klatki piersiowej partnera i usłyszała bicie jego serca. W tym czasie do mieszkania B. L. (1) jechał Zespół (...).

W dniu 06 marca 2022 r. ok. godz. 5:45 do mieszkania B. L. (1) przyjechał Zespół (...) numer (...) w składzie (...). Na miejscu ratownicy, którzy zostali powiadomieni przez dyspozytora, że kobieta podjęła reanimację krwawiącego partnera, zaobserwowali, że B. L. (1) nie podjęła żadnych czynności ratunkowych, a także nie uciskała rany, miała czyste ręce i ubranie. B. L. (1) poinformowała ratowników medycznych, że jej partner w takim stanie wrócił z imprezy w mieście, następnie stwierdziła, że po powrocie go umyła, przy tym zmieniała kilka

razy swoje relacje. Jej wypowiedzi były dość chaotyczne. Ratownicy medyczni ujawnili obecność śladów krwi w pokoju, w którym leżał Ł. K. (1) oraz w kuchni, natomiast brak było śladów krwi na klatce schodowej i przed drzwiami wejściowymi.

Po przyjeździe ratowników medycznych Ł. K. (1) leżał na plecach, na podłodze przy łóżku, pod głową miał umieszczoną poduszkę. Ratownicy medyczni stwierdzili szerokie źrenice, bez reakcji na światło, bladą skórę, nie stwierdzono tonów serca, w ekg asystolia, temperatura ciała wynosiła 28,5° C, ujawniono plamy opadowe, stężenie pośmiertne, brak było oznak życia. O godzinie 5:50 Zespół (...) odstąpił od medycznych czynności ratunkowych i wezwał na miejsce zdarzenia Policję.

Z karty medycznych czynności ratunkowych z dnia 06 marca 2022 r. wynika, że B. L. (1) (określona w tym dokumencie jako „narzeczona”) podała, iż Ł. K. (1) przyjechał z miasta do mieszkania taksówką około godziny 4-5 nad ranem z raną w klatce piersiowej i położył się spać. Ona spała w tym samym pokoju na osobnym łóżku. Około

godziny 5:30 jej partner spadł z łóżka.

Okolo godziny 6:00 do mieszkania B. L. (1) przybylo dwoje funkcjonariuszy policji z Komisariatu Policji P.- (...) w P. . B. L. (1) podczas rozpytania najpierw oswiadczyla, iz jej partner Ł. K. (1) wieczorem 05 marca 2022 r. okolo godziny 21:00 udał się na spotkanie towarzyskie z kolegami i wrócił pijany do domu taksówką okolo godziny 5:00. Nadto podala, ze dopiero jak partner zaczął w kuchni zdejmowac ubranie - niebieskie jeansy, szarą bluzę, czarną kurtkę i obuwie sportowe, wówczas zauwazyła, ze krwawi. Jednoczesnie wskazywala, ze partner powiedzial jej, iz wracajac z imprezy wdal się w bójkę z trzema nieznanymi mu mężczyznami, a jeden z nich ugodzil go nozem. Ł. K. (1) po zdjęciu ubrań miał udać się do pokoju, gdzie položyl się na łóżku. W trakcie rozpytania, funkcjonariusze zauwazyli pewne niespójności w opisie zdarzenia przedstawianego przez B. L. (1) (kilka razy zmieniala szczegóły swojej relacji dotyczacej tego gdzie Ł. K. (1) miał się przebierac, czy oddal kał w kuchni czy w pokoju, czy poszedł do łazienki i się umyl się oraz tego czy to on sam czy też ona usilowala zatamowac krew z rany ściereczką

lub koszulką). Dodatkowo B. L. (1) pokazała funkcjonariuszom bluzę, w którą miał być ubrany jej konkubent w czasie, gdy został zaatakowany nożem, jednak ubranie nie nosiło śladów krwi ani w żaden sposób nie było uszkodzone, co przeczyło wersji B. L. (1), jakoby partner miał wrócić z imprezy z raną kłutą na klatce piersiowej. Z kolejnej wersji wynikało, że gdy Ł. K. (1) położył się do łóżka i zasnął, B. L. (1) również położyła się, ale na innym łóżku w pokoju i usnęła. Zbudził ją hałas spowodowany upadkiem partnera z łóżka na podłogę. B. L. (1) podała, że jak podeszła wtedy do konkubenta on już nie oddychał, a jego ciało było zeszywniałe, w związku z czym zdecydowała się wezwać pogotowie. Na zwrócenie uwagi przez funkcjonariuszy odnośnie wycierania śladów krwi partnera B. L. (1) odpowiedziała, że nie chciała, by dzieci spostrzegły krew. Gdy funkcjonariusze Policji zwrócili uwagę, że kilka razy zmieniła wersję zdarzeń, rozpłakała się, i powiedziała, że „ona tego nie zrobiła i że chyba nie zamkną niewinnej osoby”.

płyta z nagraniem rozmowy z operatorem (...) z protokołem odtworzenia

k. 294,
k. 295-296,
311-319

karta medycznych czynności ratunkowych	k. 15		
zeznania K. G.	k. 106-107, 702v-703		
zeznania M. P.	k. 183-185, 703v-704		
zeznania K. M.	k. 27-30, 702-702v		
zeznania B. J.	k. 45-47, 714v-715		
notatka urzędowa	k. 1-2, 3		
B. L. (1) została zatrzymana w dniu 06 marca 2022 roku o godz. 11.00.	protokół zatrzymania	k. 19	
<p>W dniu 06 marca 2022 r. o godzinie 10:37 i następnie o godzinie 10:40 B. L. (1) została przebadana na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu, a także pobrano od niej próbkę krwi na obecność alkoholu etylowego. Jednocześnie przeprowadzono u niej badanie na obecność zażywania substancji psychoaktywnych.</p> <p>Uzyskane wyniki nie wykazały obecności alkoholu ani środków odurzających u B. L. (1).</p> <p>Nadto w dniu 06 marca 2022 r. podczas przeprowadzenia oględzin</p>			

<p>ciała B. L. (1) z udziałem biegłego z dziedziny medycyny sądowej zabezpieczono odzież, w którą kobieta była ubrana oraz materiał biologiczny do badań porównawczych. Na powierzchni przedniej i na prawym rękawie białej materiałowej bluzki oraz na powierzchni przedniej długich spodni jeansowych w kolorze granatowym znajdowały się zabrudzenia barwy brunatnej mogące odpowiadać zaschniętej treści krwistej. Na ciele B. L. (1) nie ujawniono żadnych obrażeń.</p>			
<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>k. 21-21v</p>		
<p>protokół przeszukania osoby B. L. (1)</p>	<p>k. 70-72</p>		
<p>protokół oględzin ciała B. L. (1)</p>	<p>k. 73-76</p>		
<p>sprawozdanie z badania toksykologicznego</p>	<p>k. 387-388, 389</p>		
<p>W dniu 06 marca 2022 r., o godzinie 10:45 rozpoczęto z udziałem biegłego z dziedziny medycyny sądowej oględziny zewnętrzne zwłok w miejscu ich ujawnienia. Zwłoki Ł. K. (1) leżały na plecach, głowa znajdowała się na poduszce i była znacznie przygięta do klatki piersiowej. Kończyny</p>	<p>protokół zewnętrznych oględzin zwłok na miejscu ich znalezienia z dnia 06.03.2022 r.</p>	<p>k. 9-14</p>	

górne były pomazane zaschniętą treścią krwistą. Zwłoki były ubrane w czarne materiałowe spodnie i pod nimi założone były bokserki. Ciało Ł. K. (1) było zimne, stężenie pośmiertne w pełni rozwinięte, w czasie oględzin go nie przełamywano, plamy opadowe dość skąpe, na powierzchni grzbietowej, zgodne z zastanym ułożeniem zwłok. Biegły z dziedziny medycyny sądowej wskazał, iż zgon Ł. K. (1) nastąpił na 12 godzin, plus, minus 2 godziny od momentu rozpoczęcia oględzin. W opinii biegłego do śmierci Ł. K. (1) przyczyniły się osoby trzecie, albowiem w linii środkowo - obojczykowej lewej, centymetr poniżej lewego obojczyka stwierdzono ranę o charakterze kłutym, o kształcie ośłkowatym, która została spowodowana narzędziem ostrokończystym i ostrokrawędzistym, przynajmniej jednosiecznym, którego szerokość ostrza wynosiła co najmniej 3,5 centymetra w najszerszym miejscu. Rana ta została poszerzona najprawdopodobniej podczas wyciągania narzędzia z kanału rany. Kanał rany penetrował w głąb klatki piersiowej, z której wnętrza przy przemieszczaniu zwłok

<p>wydobywała się znaczna ilość treści krwistej.</p>			
<p>U Ł. K. (1) stwierdzono obrażenia zewnętrzne pod postacią rany ciętej stycznej kciuka lewego, ranę o charakterze kłutym w obrębie powierzchni przedniej klatki piersiowej po stronie lewej. W opinii biegłych z zakresu medycyny sądowego, Ł. K. (1) zmarł śmiercią nagłą i gwałtowną na skutek wstrząsu krwotocznego w przebiegu krwawienia z lewych naczyń podobojczykowych do jamy opłucnej, co było skutkiem rany kłutej klatki piersiowej zadanej narzędziem ostrym, ostrokończastym, ostro krawędzistym przynajmniej jednosiecznym o szerokości ostrza ok. 6,5 cm i długości ostrza nie mniejszej niż 12 cm. Cios w ocenie biegłych został zadany ze znaczną siłą, o czym świadczy przebicie się narzędzia przez całą szerokość ściany klatki piersiowej. Rana kłuta miała cechy poszerzenia ku dołowi, co nie nastąpiłoby przy swobodnym wysunięciu się narzędzia z kanału rany.</p> <p>U Ł. K. (1) stwierdzono obecność alkoholu etylowego we krwi 3,5 promila, w moczu – 3,3 promila.</p>	<p>protokół oględzin zewnętrznych i sekcji zwłok z dnia 07.03.2022r.</p>	<p>k. 129-132</p>	

dokumentacja fotograficzna z sekcji zwłok	k. 266		
sprawozdanie z analizy próbki krwi i ciała szklatego oka na zawartość alkoholu etylowego	k. 402		
sprawozdanie z badania toksykologicznego	k. 403		
opinia uzupełniająca	k. 406-408		
Przeprowadzone badania z zakresu genetyki sądowej pozwoliły na ujawnienie w próbkach pobranych z T-shirtu dziecięcego i z bluzki damskiej (przedmioty opisane pod numerami 14 i 36 w protokole oględzin miejsca ujawnienia zwłok) oznaczonych do badań numerami (...), (...), (...) oraz (...) krew ludzką Ł. K. (1). W próbkach oznaczonych do badań numerami (...), (...) oraz (...) pobranych odpowiednio z ostrza noża, z dziecięcych spodni dresowych oraz z T-shirta dziecięcego (przedmioty opisane kolejno pod numerami 6, 13 i 14) ujawniono obecność materiału biologicznego pochodzenia ludzkiego, w tym ludzkiej krwi. Z tego materiału wyizolowano mieszaninę DNA pochodzącą od co najmniej trzech osób. Na podstawie	opinia z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z zakresu genetyki	k. 445-448	

analizy ujawnionych w mieszaninach alleli wyznaczono składnik ilościowo większy, pochodzący od mężczyzny, zgodny w zakresie ujawnionych układów z profilem DNA Ł. K. (1). Na podstawie porównania alleli ujawnionych w opisanych powyżej próbkach z profilami DNA Ł. K. (1) i B. L. (1) wyniki badań DNA uzyskane dla tych próbek ekstremalnie mocno wspierają hipotezę, że ujawnione w analizowanych próbkach mieszaniny DNA pochodzą od Ł. K. (1), B. L. (1) i innej przypadkowej osoby z populacji. W próbkach oznaczonych do badań numerami (...) i (...) pobranych z ostrza noża (przedmiot opisany pod numerem 6) ujawniono obecność materiału biologicznego pochodzenia ludzkiego, w tym prawdopodobnie krwi. Z tego materiału wyizolowano mieszaninę DNA pochodzącą od co najmniej trzech osób. Na podstawie analizy alleli ujawnionych w opisanych powyżej próbkach z profilami DNA Ł. K. (1) i B. L. (1) wyniki badań DNA uzyskane dla tych próbek ekstremalnie mocno wspierają hipotezę, że ujawnione w analizowanych próbkach mieszaniny DNA pochodzą od Ł. K. (1), B. L. (1) i innej przypadkowej osoby z populacji, niż hipotezę alternatywną,

że ujawnione mieszaniny DNA pochodzą od trzech innych, przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji. W próbkach oznaczonych do badań numerami (...) i (...) pobranych z dziecięcych spodni dresowych (przedmiot opisany pod numerem 13) ujawniono obecność materiału biologicznego pochodzenia ludzkiego, w tym krwi ludzkiej. Na podstawie analizy ujawnionych w mieszaninach alleli wyznaczono składnik ilościowo większy, pochodzący od mężczyzny, zgodny w zakresie ujawnionych układów z profilem DNA Ł. K. (1) Z tego materiału wyizolowano mieszaninę DNA pochodzącą od co najmniej trzech osób. Na podstawie analizy alleli ujawnionych w opisanych powyżej próbkach z profilami DNA Ł. K. (1) i B. L. (1), wyniki badań DNA uzyskane dla tych próbek ekstremalnie mocno wspierają hipotezę, że ujawnione w analizowanych próbkach mieszaniny DNA pochodzą od Ł. K. (1) i dwóch innych przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji, niż hipotezę alternatywną, że ujawnione mieszaniny DNA pochodzą od trzech innych, przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji oraz

ekstremalnie mocno wspierają hipotezę, że ujawnione w analizowanych próbkach mieszaniny DNA pochodzą od B. L. (1) i dwóch innych przypadkowych, niespokrewnionych ze sobą osób z populacji, niż hipotezę alternatywną, że ujawnione mieszaniny DNA pochodzą od trzech innych, przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji. W próbce oznaczonej do badań numerem (...) pobranej z rękojeści noża (przedmiot opisany pod numerem 7) ujawniono obecność materiału biologicznego pochodzenia ludzkiego, w tym prawdopodobnie krwi. Z tego materiału wyizolowano mieszaninę DNA pochodzącą od co najmniej trzech osób. Na podstawie analizy alleli ujawnionych w opisanych powyżej próbkach z profilami DNA Ł. K. (1) i B. L. (1) wyniki badań DNA uzyskane dla tych próbek ekstremalnie mocno wspierają hipotezę, że ujawniona w analizowanej próbce mieszanina DNA pochodzi od Ł. K. (1) i dwóch innych przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji, niż hipotezę alternatywną, że ujawnione mieszaniny DNA pochodzą od trzech innych, przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji i ekstremalnie mocno wspierają hipotezę,

<p>że ujawnione w analizowanych próbkach mieszaniny DNA pochodzą od B. L. (1) i dwóch innych przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji, niż hipotezę alternatywną, że ujawnione mieszaniny DNA pochodzą od trzech innych, przypadkowych, niespokrewnionych osób z populacji. W próbce oznaczonej do badań numerem (...) pobranej z ostrza noża (przedmiot opisany pod numerem 7) ujawniono obecność materiału biologicznego pochodzenia ludzkiego, w tym prawdopodobnie krwi, jednakże wyniki badań genetycznych tego materiału biologicznego nie kwalifikują się do analizy porównawczej.</p>			
<p>Z treści opinii daktyloskopijnej wynika, iż na żadnym z dwóch zabezpieczonych noży nie ujawniono śladów linii papilarnych.</p>	<p>opinia z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z zakresu daktyloskopii</p>	<p>k. 460-462</p>	
<p>W toku postępowania B. L. (1) została poddana jednorazowemu badaniu sądowo - psychiatrycznemu. Z opinii wynika, że B. L. (1) nie jest osobą chorą psychicznie, jednak występuje u niej upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. B. L. (1) nie jest osobą uzależnioną od alkoholu lub innych środków</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna</p>	<p>k. 529</p>	

<p>psychoaktywnych. In tempore criminis miała z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim ograniczoną, ale nie w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 k.k. oraz art. 31 § 2 k.k. Aktualny stan psychiczny umożliwia B. L. (1) udział w postępowaniu karnym, jednakże z uwagi na upośledzenie umysłowe nie jest ona zdolna do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.</p>			
<p>B. L. (1) jest ma obecnie 33 lata, wychowywała się wielodzietnej rodzinie (ojciec miał problem z nadużywaniem alkoholu, stosował przemoc), ma szóstkę rodzeństwa, z którymi nie utrzymuje głębszych relacji, rodzice nie żyją, jest panną, matką trójki dzieci: K. L. (jest osobą niesłyszącą) – 11 lat z pierwszym partnerem, O. B. – 10 lat oraz M. B. – 9 lat – z kolejnym partnerem Ł. B.. B. L. (1) z wykształcenia jest cukiernikiem, przed zatrzymaniem utrzymywała się ze świadczeń rodzinnych i socjalnych, nie ma majątku, nie była dotychczas niekarana.</p>			
<p>B. L. (1) podczas pobytu w Zakładzie Karnym w G. zachowuje się</p>	<p>opinia o oskarżonej z ZK w G.</p>	<p>k. 722-723</p>	

<p>regulaminowo, przestrzega ustalonych i obowiązujących regulaminów. Od początku pobytu w warunkach izolacji nie odnotowano zachowań agresywnych, samoagresji, nie stosowano wobec niej środków przymusu bezpośredniego. B. L. (1) dotychczas była dwukrotnie karana dyscyplinarnie za sprowokowanie konfliktów z innymi osadzonymi, raz została nagrodzona regulaminowo. Oskarżona wymaga starannego doboru współosadzonych, niepodatnych na manipulacje z jej strony. Względem zarzucanego jej czynu wypowiada się krytycznie, uznając, że działała w obronie własnej. Do tej pory nie korzystała z systemu przepustkowego.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>B. L. (1)</p>		
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Działanie B. L. (1) w warunkach obrony</p>	<p>wyjaśnienia B. L. (1)</p>	<p>k. 138-144,</p>	

koniecznej, stanowiące odparcie bezprawnego i bezpośredniego zamachu ze strony Ł. K. (1) na jej zdrowie i życie.		286-289	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania B. J., K. M., K. G., M. P.	Zeznania funkcjonariuszy policji i ratowników medycznych - w całości wiarygodne, w sposób szczegółowy, spójny i logiczny opisujące okoliczności przeprowadzenia interwencji, jak również sposób zachowywania się w tym czasie oskarżonej, nadto korespondujące z rzeczowym materiałem dowodowym i jako takie stanowiące podstawę ustaleń faktycznych.	
zeznania W. K. M. L. (1), M. L. (3), Ł. L. A. S. (1)	Zeznania wiarygodne w zakresie w jakim świadkowie potwierdzili trudną relację B. L. (1) z Ł. K. (1), jak również fakt uzależnienia Ł. K. (1) od alkoholu. Zeznania świadków były rzeczowe, wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się tworząc spójną i logiczną całość. Podkreślić przy tym należy, że świadkowie jako członkowie najbliższej		

	<p>rodziny zarówno B. L. (1), jak i Ł. K. (1) mieli co do zasady interes w tym, by składać zeznania przedstawiające ich w jak najbardziej korzystnym świetle, przy czym przedstawiona przez nich relacja pozostawała zbieżna, co dodatkowo świadczy o szczerości ich zeznań.</p> <p>Jednocześnie świadkowie nie mieli wiedzy odnośnie zdarzenia będącego przedmiotem postępowania.</p>	
<p>zeznania D. K. K. K., A. K., M. L. (2)</p>	<p>Zeznania w pełni wiarygodne, opisujące w sposób rzeczowy i spójny okoliczności wizyty B. L. (1) u D. K. oraz sposób jej zachowania i jako takie stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>zeznania małoletniej O. B. wraz z płytą CD</p>	<p>Jako wiarygodne i w największym stopniu przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia stawianego B. L. (1) zarzutu zabójstwa Sąd uznał zeznania O. B. złożone w dniu 04.04.2022r., jednocześnie odmówił przymiotu wiarygodności zeznaniom złożonym przez małoletnią w dniu 06.03.2022r.</p> <p>Z opinii z dnia 19.03.2022r. wynika, że małoletnia funkcjonuje orientacyjnie jako osoba</p>	

intelektualnie poniżej przeciętnej w stosunku do swojej wieku rozwojowego, procesy spostrzegania, uczenia się, przechowywania i odtwarzania zapamiętanych treści są odpowiednie do przeciętnych, niskich możliwości poznawczych, pozwalają jednakże na zrozumienie zadawanych pytań i adekwatne do zapamiętanych zdarzeń ich zrelacjonowanie. Odnośnie treści zeznań biegła wskazała, że relacja O. B. była ogólna, małaletnia powoływała się na brak zapamiętania niektórych faktów, inne natomiast pamiętała, jej wypowiedź była niespójna wewnątrznie. W trakcie wypowiedzi nie opisywała kontekstu sytuacyjnego, wypowiedź była skąpa, zdawkowa. Reakcje emocjonalne nie były dostosowane do okoliczności, małaletnia w swojej relacji o Ł. K. (1) posługiwała się czasem przeszłym, równocześnie podawała, że nie wie co się zdarzyło. Biegła wskazała, że relacja O. B. może być wynikiem stosowania mechanizmów obronnych związanych z radzeniem sobie w sytuacji stresu, w mniejszym stopniu jest wynikiem faktycznego niezapamiętania zdarzeń. W ocenie biegłym małaletnia mogła doznać traumy, co mogło objawiać się w prezentowanych przez nią zachowaniach

i relacjonowania zdarzeń. Nie stwierdzono by małaletnia w sposób celowy i zamierzony stosowała konfabulację, czy też wypełniała niezapamiętane treści innymi. Nie jest jednak wykluczone, że stosuje ona mechanizmy obronne w postaci tłumienia, wyparcia pozwalające jej na dostosowanie się do bieżącej sytuacji rodzinnej. W konkluzji biegła wskazała, że złożone przez O. B. zeznania nie spełniają wystarczającą psychologicznego kryterium wiarygodności.

Jednocześnie z opinii z dnia 08.05.2022r. wynika, że relacja małaletniej jest dość szczegółowa, wskazuje ona na liczne szczegóły, w tym detale zbędne, niezwykle, opisuje kontekst sytuacyjny. Opisuje sytuację poprzedzającą same zdarzenia dokładnie, wypowiedź jest spójna wewnętrznie i logiczna. Reakcje są dostosowane do okoliczności, małaletnia wypowiada się impulsywnie, w trakcie wypowiedzi ujawnia złość na matkę, frustrację związaną ze zmianą sytuacji i miejsca życia. W ocenie biegłej O. B. mogła doświadczyć traumy, co mogło objawiać się w prezentowanych przez nią zachowaniach i sposobie relacjonowania zdarzeń z nocy z 5 na 6 marca 2022r. lub pozostawać

pod wpływem systemu rodzinnego.. Zeznania złożone przez małoletnią spełniają psychologiczne kryteria wiarygodności (w zakresie ich trafności). Jednocześnie biegła wskazała, że zupełnie odmienne zeznania złożone przez małoletnią w dniu 06.03.2022r. mogły być wynikiem silnego stresu związanego ze zdarzeniami, bądź oceny sytuacji bieżącej przez pryzmat utraconej dobrze znanej (być może dlatego bezpiecznej) codzienności.

O. B. podczas przesłuchania w przyjaznym pokoju w dniu 04.04.2022 r. szczegółowo opisała przebieg wydarzeń z dnia 5/6 marca 2022 r., których była naocznym świadkiem. Zeznania małoletniej znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym, w szczególności w opiniach biegłych z zakresu medycyny sądowej, zeznaniach świadków – ratowników medycznych i funkcjonariuszów Policji, a także z zebraną w sprawie dokumentacją – m.in. z protokołem oględzin miejsca zdarzenia, czy też protokołem oględzin zwłok.

Co więcej wersja zdarzeń przedstawiona przez małoletnią znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka A. S.

(2), która zrelacjonowała swoją rozmowę z małoletnią, w trakcie której ta przedstawiła okoliczności śmierci Ł. K. (1). Pamiętać należy, że ponowne przesłuchanie O. B. wynikało z faktu ujawnienia przez nią okoliczności zdarzenia, co do których wcześniej twierdziła, że ich nie pamięta. Zakładając, zatem, że małoletnia podczas przesłuchania w dniu 04.04.2022r. mówiła nieprawdę należałoby przyjąć, że działała w sposób zaplanowany, podając najpierw nieprawdziwe informacje A. S. (2), a następnie podczas przesłuchania. Biorąc pod uwagę wiek dziewczynki, stopień jej rozwoju umysłowego, jak również zasady doświadczenia życiowego nie sposób bronić racjonalności takiej tezy, a w konsekwencji należało uznać zeznanie małoletniej jako wiarygodne i stanowiące wysoce przydatny materiał dowodowy dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia zarzutu stawianego oskarżonej.

zeznania A. S. (2)

Zeznania w pełni wiarygodne. Świadek w sposób rzeczowy i konsekwentny zrelacjonowała przebieg rozmowy z O. B., w trakcie której małoletnia opisała okoliczności śmierci Ł.

	<p>K. (1), w szczególności potwierdziła, że mama zadała mu jeden cios nożem. Zeznania świadka pozostawały zbieżne z zeznaniami złożonymi przez małoletnią O. B. podczas przesłuchania w dniu 04.04.2022 r., nadto świadek była dla oskarżonej osobą całkowicie obcą, a co za tym idzie nie miała żadnego racjonalnego powodu, by składać fałszywe, obciążające ją zeznania, co nakazywało uznać je za pełnowartościowe źródło dowodowe.</p>	
opinie psychologiczne	<p>Opinie zawierały wyczerpującą odpowiedź na pytania istotne z punktu widzenia oceny wiarygodności zeznań małoletnich O. i M. B. i K. L., a Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich rzetelności i fachowości, a w konsekwencji ich wiarygodności. Opinie sporządzone zostały w oparciu o udział biegłej w przesłuchaniu, jak również po przeprowadzeniu badań psychologicznych, co łącznie pozwoliło na dokonanie oceny psychologicznej wiarygodności relacji małoletnich. Dodatkowo biegła w sposób rzeczowy i wyczerpujący wyjaśniła powody i mechanizmy, które mogły spowodować pierwotnie fałszywą relację O. B., co</p>	

		do przebiegu zdarzeń, przy czym co istotne opinie te nie były w żaden sposób podważane w toku procesu.	
opinia sądowo- psychiatryczno- psychologiczna		Za w pełni przydatne Sąd uznał opinię biegłych psychiatrów A. R., M. S. i psychologa A. Ś. dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonej B. L. (1), która była jasna, rzeczowa i wyczerpująca, wolna od wewnętrznych sprzeczności, uwzględniała całokształt materiału dowodowego dostępnego w sprawie, a nadto sporządzona została w oparciu o osobiste spostrzeżenia biegłych poczynione w toku badania oskarżonej. Zarówno wiedza, jak i doświadczenie zawodowe powołanych biegłych psychiatrów i psychologa nie budziły żadnych wątpliwości. Również zresztą strony nie kwestionowały kompetencji biegłych, czy trafności wniosków sformułowanych w opinii. Opinie biegłych pozwoliły na ustalenie stanu poczytalności oskarżonej in tempore criminis.	
protokół oględzin zewnętrznych i sekcji zwłok z 07.03.2022r., opinia posekcyjna z 17.05.2022r., opinia uzupełniająca z 20.06.2022 r.		Opinie wiarygodne, wysoce przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych. Opinie sporządzone zostały przez osoby posiadające fachowe przygotowanie, wiedzę i doświadczenie zawodowe, w oparciu o zgromadzoną	

	<p>dokumentację medyczną. Biegli w sposób jasny, spójny i pełny odnieśli się do pytań zawartych w tezach dowodowych i sformułowali w pełni spójne i kategoryczne wnioski, w sposób pozwalający uznać złożone opinie za pełnowartościowy i wysoce przydatny materiał dowodowy.</p>	
<p>opinia z badań kryminalistycznych z zakresu daktyloskopii</p>	<p>Opinia wiarygodna, kategoryczność sformułowanych w niej wniosków, przy fachowym i profesjonalnym sposobie jej sporządzenia nie budziła żadnych wątpliwości Sądu, co istotne przedmiotowa opinia nie była również kwestionowana przez strony.</p>	
<p>opinia z badań kryminalistycznych z zakresu genetyki</p>	<p>Opinia wiarygodna, kategoryczność sformułowanych w niej wniosków, przy fachowym i profesjonalnym sposobie jej sporządzenia nie budziła żadnych wątpliwości Sądu, co istotne przedmiotowa opinia nie była również kwestionowana przez strony.</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu analizy urządzeń mobilnych</p>	<p>Opinia wiarygodna, kategoryczność sformułowanych w niej wniosków, przy fachowym i profesjonalnym sposobie jej sporządzenia nie budziła żadnych wątpliwości Sądu, co</p>	

	istotne przedmiotowa opinia nie była również kwestionowana przez strony.		
dokumenty	Sąd uznał za przydatne wszystkie dokumenty stanowiące podstawę rozstrzygnięcia jako, że ich treść i autentyczność nie nasuwały zastrzeżeń. Zostały one sporządzone w przewidzianej przez prawo formie i wydane przez uprawnione podmioty w zakresie ich działania. Sąd nie znalazł przy tym jakichkolwiek podstaw, by zakwestionować je z urzędu.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia B. L. (1)	Oskarżona w toku całego postępowania nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Odnośnie zdarzenia, jako wiarygodne Sąd uznał jedynie wyjaśnienia B. L. (1) w zakresie, w jakim potwierdziła, że pomiędzy nią, a Ł. K. (1) doszło do kłótni, że po zadaniu ciosu pokrzywdzony oddał kał w związku z czym go umyła,	

przebrała, zaś zabrudzone rzecz i pościel wyniosła do łazienki, nadto, że wytarła ręcznikiem „kałużę” krwi, która pozostała na podłodze w kuchni, zaś nóż umyła gąbką i umieściła w szafce wiszącej nad zlewem, która to relacja znalazła potwierdzenie w zeznaniach małoletniej O. B., zeznaniach świadków funkcjonariusz policji i ratowników medycznych, a także w materiale rzeczowym w postaci protokołów oględzin miejsca i zwłok. Podobnie Sąd ocenił wyjaśnienia, w których B. L. (1) opisała okoliczności wezwania służb ratunkowych, jak również przekazane dyspozytorowi informacje, co korelowało z zeznaniami świadków, jak również nagraniem rozmowy z wezwania.

Jako niewiarygodne Sąd ocenił natomiast pozostałe wyjaśnienia B. L. (1), w których wskazała, że „tylko się broniła” przed pijanym i agresywnym konkubentem, który wszczął awanturę, używał wobec niej wulgarnych słów, następnie doszło do szarpaniny, w trakcie której „ona zadała mu cios tym nożem”, jednak zaznaczyła, że to nie było tak, że ona „specjalnie” chciała mu zadać ten cios. Nadto wskazała, że Ł. K. (1) krzyczał, że ma odejść i się z nim nie szarpać, gdyż ją zabije,

chciał ją uderzyć nożem, ostrze noża było uniesione ku górze, wrywali sobie rękojeść noża, ale broniąc się to ona uderzyła go tym nożem, a jej działanie nie było zaplanowane, jak również zaprzeczyła, by agresję Ł. K. (1) wywołał jej sprzeciw wobec jego decyzji, by wyjść z mieszkania i nocować u swoich rodziców.

Relacja oskarżonej pozostaje w całkowitej sprzeczności z wersją zdarzeń przedstawioną przez O. B., gdzie małaletnia wskazała, że po powrocie z wizyty u kolegi „wujka” między jej mamą, a Ł. K. (1) wywiązała się kłótnia. Sytuacja miała miejsce w kuchni, Ł. K. (1) stał przy drzwiach, w pewnym momencie jej mama wyciągnęła z szuflady nóż – mówiąc do partnera, że „go zabije”. Dziewczynka wskazywała, że partner mamy „ją podpuszczał”, mówiąc, że „nie chce mu się żyć, może go zabić”. B. L. (1) uderzyła go tym nożem, on mówił, że nie może oddychać, a ona powiedziała, że przeżyje.

Również dalsze wyjaśnienia B. L. (1), która wskazywała, że po zadaniu ciosu konkubent samodzielnie przeszedł z kuchni do pokoju dziennego, położył się na łóżku i przykrył kołdrą, jak również zaprzeczyła, by z pomocą dzieci

przeciągła partnera z kuchni do pokoju, w świetle zeznań O. B. jawią się, jako całkowicie nieprawdziwe, Małoletnia wskazała, bowiem, że razem z mamą i braćmi przenieśli wujka do pokoju na łóżko, następnie mama zaczęła myć podłogi, a nóż schowała.

Jako niewiarygodne Sąd ocenił również wyjaśnienia oskarżonej, w zakresie, w jakim wskazała, że zdarzenie miało miejsce w kuchni i jego początkową fazę widziała tylko córka O. B., która nie widziała momentu zadania ciosu nożem, gdyż kazała jej wyjść do pokoju. Twierdzenia te ponownie pozostają w jawnej sprzeczności z relacją małoletniej O. B., która w sposób szczegółowy opisała przebieg zdarzeń, również co do zadania ciosu nożem, a które to zeznania Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Podkreślić w tym miejscu należy, że O. B. potwierdzając fakt zadania przez matkę ciosu noże Ł. K. (1) w sposób pewny i stanowczy zademonstrowała sposób jego zadania, co biorąc pod uwagę spontaniczność i sugestywność jej gestu, dodatkowo przesądza o tym, że faktycznie była świadkiem zdarzenia o którym zeznawała.

Na przymiot wiarygodności nie zasługiwały również twierdzenia B. L. (1) w części, w jakiej zaprzeczyła by wyciągnęła nóż z ciała konkubenta, albowiem narzędzie niezwłocznie po zadaniu ciosu wypadło samoczynnie z rany i upadło na podłogę. Powyższe pozostaje w całkowitej sprzeczności z wnioskami opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, którzy wskazali, że ujawniona u Ł. K. (1) rana kłuta ma cechy poszerzenia ku dołowi, co nie nastąpiłoby przy swobodnym wysunięciu się narzędzia z rany kanału. Dodatkowo wyjaśnieniom oskarżonej przeczą zeznania małoletniej O. B., która wprost wskazała, że „mama nóż wyciągnęła i włożyła tam gdzie noże”.

Jako całkowicie niewiarygodne Sąd uznał również wyjaśnienia oskarżonej w zakresie, w jakim wskazywała, że powodem niezwłocznego niewzwania pogotowia był brak telefonu, który schował jej konkubent. Pamiętać należy, że w mieszkaniu znajdowały się trzy aparaty telefoniczne, w tym należące do dzieci, co dawało B. L. (1) nieograniczoną możliwość skorzystania z nich. W tym zakresie oskarżona, co prawda wskazała, że nie skorzystała z aparatów

dzieci, gdyż była w szoku, a ponadto Ł. K. (1) zabronił jej dzwonić celem wezwania karetki pogotowia, jednakże twierdzenia te uznać należy za całkowicie nieracjonalne. Znamienne jest przy tym, że chcąc wezwać pogotowie w godzinach

wczesnorannych oskarżonej, jak twierdziła udało się odnaleźć telefon, który znajdował się pod poduszką, a co jedynie wskazywać może na to, że czynności takich nie podejmowała wcześniej. Podkreślić należy również, że B. L. (1) mieszkała w budynku wielorodzinnym, a co za tym idzie miała możliwość zwrócenia się o pomoc do sąsiadów, czego jednakże nie uczyniła.

Reasumując, Sąd w zakresie, w jakim ocenił wyjaśnienia B. L. (1) za niewiarygodne, uznał, że stanowiły one przyjętą na potrzeby niniejszego postępowania linię obrony, której celem miało być podważenie zasadności stawianego jej zarzutu zabójstwa. Oskarżona od samego początku podawała nieprawdziwe okoliczności zdarzenia, mataczyła, a finalnie próbowała wskazywać, że jej działanie nosiło znamiona działania w obronie koniecznej, do której to kwestii Sąd

		odnie się dodatkowo w dalszej części rozważań.
<p>zeznania J. W., L. K., D. S. (1), M. N., S. C., D. J., J. B. (2), Ł. B., W. J., B. K., J. D., K. J., M. W.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, choć okazały się one przydatne w ograniczonym zakresie.</p> <p>Świadkowie nie mieli bowiem wiedzy odnośnie zdarzenia mającego miejsce w nocy z 5/6 marca 2022 r. w mieszkaniu przy ul. (...) w P..</p> <p>Jednocześnie świadkowie wskazywali na liczne kłótnie i awantury dochodzące z lokalu zajmowanego przez oskarżoną i jej konkubenta, względnie przekazywali posiadane przez siebie informacje dotyczące relacji panujących w tej rodzinie, w tym dotyczące sprawowania przez oskarżoną opieki nad dziećmi. Zeznania te wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się, nadto znalazły potwierdzenie w zeznaniach W. K. i A. S. (1), jak również dokumentacji dotyczącej prowadzonych spraw opiekuńczych, przeprowadzanych interwencji policji i jako takie stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>zeznania małoletnich M. B.,</p>	<p>Z opinii psychologicznej z dnia 07 maja 2022 r. wynika, że małoletni</p>	

K. L.

M. B. funkcjonuje orientacyjnie jako osoba intelektualnie poniżej przeciętnej, w stosunku do swojego wieku rozwojowego. W trakcie drugiego przesłuchania twierdził, że nic nie wie na temat zdarzenia z uwagi na to, że spał. Mechanizm taki w ocenie biegłej psycholog stanowi rodzaj obrony przed rzeczywistością. Małoletni swoje zeznania oparł w przeważającej części na opisywaniu sytuacji panującej w domu, a nie na zdarzeniu z 5/6 marca 2022 r. Nie podał żadnych informacji na temat okoliczności śmierci Ł. K. (1), mimo, że był świadkiem tego zdarzenia. Przedstawił siebie i swoją rodzinę w lepszym świetle niż w rzeczywistości. Zdaniem biegłej psycholog wskazane okoliczności, w tym ujawnione mechanizmy funkcjonowania psychofizycznego chłopca, jak i analiza sposobu i zakresu złożonych zeznań dają przesłanki, by uznać, że złożone przez małego zeznania nie są psychologicznie wiarygodne.

W tym kontekście należy również wskazać na zachowanie M. B., który podczas ujawnienia wychowawcy (...) Dziecka przez swoją siostrę O. B. faktów odnośnie zabójstwa Ł. K. (1), miał temu zaprzeczyć, co miało

	<p>świadczyć o jego obawie o los matki, która za popełnienie takiego czynu może trafić do więzienia.</p> <p>Uznając, zatem że zeznania małoletnich nie posiadają przymiotu psychologicznej wiarygodności, Sąd uznał je za nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	B. L. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zabójstwo jest zbrodnią polegającą na umyślnym pozbawieniu życia człowieka, co Kodeks Karny wyraża niezwykle zwięźłą formułą: „kto zabija człowieka” (art.148 § 1 k.k.). Jest to przestępstwo ogólnosprawcze, którego podmiotem może być każdy człowiek zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Zabójstwo jest przestępstwem materialnym i jest ono			

dokonane wówczas, gdy skutek śmiertelny stanowi rezultat czynu sprawcy. Znamię czasownikowe zabójstwa „zabija człowieka” wskazuje dwa istotne dla tego przestępstwa elementy: skutek w postaci śmierci człowieka oraz umyślność zachowania, które ten skutek powoduje. Między zachowaniem się sprawcy, a skutkiem w postaci śmierci człowieka musi istnieć związek przyczynowy.

„Decydującym kryterium prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu nie jest wyłącznie jego skutek, lecz zamiar oskarżonego, który to zamiar ocenia Sąd na podstawie faktów wynikających z przewodu sądowego, skutek zaś w postaci śmierci człowieka jest koniecznym elementem do przyjęcia przestępstwa zabójstwa (vide: wyrok SN z dn. 17.05.1972r. IV K 153/72 OSNKW 1973 nr 1).

Przestępstwo zabójstwa jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i w zamiarze ewentualnym. Zamiar bezpośredni (dolus directus) polega na tym, że sprawca chce popełnić czyn zabroniony. Stanowiąca treść zamiaru bezpośredniego chęć („chcenie”) popełnienia czynu zabronionego jest aktem woli, której

zaistnienie
uwarunkowane jest
świadomością obejmującą
okoliczności tworzące
zespół znamion
przedmiotowych czynu
zabronionego. Zamiar
ewentualny (dolus
eventualis) polega na tym,
że sprawca wprowadzie
nie chce popełnić
czynu zabronionego, ale
przewiduje realną
możliwość jego
popełnienia i na to się
godzi.

Zaznaczyć należy, że
odtworzenie przez Sąd
zamiaru sprawcy jest
jednym z najtrudniejszych
problemów praktyki
sądowej. Kwestia ustalenia
zamiaru sprawcy ma
natomiast kluczowe
znaczenie dla określenia
prawidłowej kwalifikacji
prawnej czynu. Ustalenie,
czy sprawca działał z
zamiarem – chociażby
ewentualnym –
pozbawienia życia innej
osoby, wymaga
wszechstronnej analizy
zarówno przedmiotowych,
jak i podmiotowych
okoliczności jego
zachowania i nie powinno
się odbywać wyłącznie w
aspekcie złożonych przez
niego wyjaśnień (vide:
wyrok SA w Łodzi z dn.
23.06.2006r., sygn. akt II
AKa 100/09, Lex 582026).

W orzecznictwie wskazuje
się, że do okoliczności
na podstawie których,
należy poczynić ustalenia
w zakres zamiaru sprawcy,

zalicza się godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy, siłę ciosu, ich wielokrotność, rodzaj i rozmiary użytego narzędzia, głębokość i kierunek ran, rodzaj uszkodzeń ciała, stopień zagrożenia dla życia ludzkiego, lecz również stosunek sprawcy do pokrzywdzonego, jego właściwości i właściwości i dotychczasowy tryb życia, zachowanie przed popełnieniem przestępstwa, a także pobudki, motywy oraz tło zdarzenia (vide: wyrok SA w Łodzi z dn. 12.11.2013 r., II AKa 204/13, LEX nr 1438072).

Należy wskazać, że do przyjęcia działania sprawcy w zamiarze zabójstwa człowieka nie wystarczy ustalenie, że działał on umyślnie chcąc zadać nawet ciężkie obrażenia ciała lub godził się z ich zadaniem, lecz konieczne jest także ustalenie, że zamiarem obejmował skutek w postaci śmierci. Jeżeli takiego ustalenia nie da się dokonać bezspornie, to mimo stwierdzonej umyślności działania w zakresie spowodowania obrażeń, odpowiedzialność sprawcy kształtuje się wyłącznie na podstawie przepisów przewidujących odpowiedzialność za naruszenie prawidłowych

funkcji organizmu z art. 156 k.k.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że B. L. (1) zadała Ł. K. (1) jeden cios nożem w klatkę piersiową w okolicy obojczyka, co skutkowało przecięciem naczyń podobojczykowych lewych z następowym krwawieniem do jamy opłucnej. Zgon pokrzywdzonego nastąpił w sposób nagły i gwałtowny, na skutek wstrząsu krwotocznego w przebiegu krwawienia z lewych naczyń podobojczykowych do jamy opłucnej.

O tym, że oskarżona miała zamiar dokonania zbrodni zabójstwa przemawiają w pierwszej kolejności elementy strony przedmiotowej. B. L. (1) zadała bardzo silny cios nożem w klatkę piersiową Ł. K. (1), gdzie znajdują się istotne dla życia człowieka organy wewnętrzne, przy czym niewątpliwie była w pełni świadoma tego, że uderzenie takie może wywołać skutek w postaci zgonu pokrzywdzonego. Bynajmniej nie trzeba bowiem posiadać żadnej szczególnej wiedzy medycznej, aby wiedzieć, iż okolice klatki piersiowej są szczególnie wrażliwą na urazy częścią ludzkiego ciała, zaś nóż o parametrach takich jak zabezpieczony w sprawie stanowi niebezpieczne

narzędzie, które ze względu na swoją budowę w przypadku zadania nim ciosu w klatkę piersiową nie tylko może spowodować, ale powoduje poważne dla zdrowia i życia obrażenia.

Dalej należy wskazać, że po zadaniu ciosu Ł. K. (1) zaczął krwawić, upadł na podłogę, mówił do B. L. (1), że nie może oddychać na co ta odpowiedziała, że „przeżyje”. Następnie B. L. (1) wyjęła nóż z kanału rany i przyłożyła do rany koszulkę celem zatamowania krwi. Jednocześnie nie wezwała pogotowia ratunkowego mówiąc do dzieci, że partner „udaje”. Dalej oskarżona widząc, że Ł. K. (1) nie ma siły by się ruszyć razem z dziećmi przeciągnęła go do pokoju, umyła go po oddaniu przez niego kału, następnie umyła i schowała nóż, po czym zaczęła sprzątać. Pomimo pogarszające się stanu zdrowia konkubenta nadal nie wezwała pogotowia ratunkowego lecz położyła się spać. Dopiero po kilku godzinach, gdy Ł. K. (1) nie żył już od dłuższego czasu wezwała służby ratownicze, jednocześnie przedstawiła nieprawdziwą wersję zdarzeń, co więcej sugerującą, że na bieżąco podejmuje czynności ratunkowe wobec partnera.

Całkowita bierność i pozostawienie Ł. K. (1) bez jakiegokolwiek pomocy nosiła w ocenie Sądu znamiona zimnego okrucieństwa, a zachowanie takie miało bez wątpienia charakter bezwzględniego działania ukierunkowanego w oczywisty sposób na pozbawienie pokrzywdzonego życia.

Nawet jeśli by przyjąć, że oskarżona działała w stanie wyjątkowego wzburzenia i emocji mogących w jakiś sposób uzasadnić agresję wobec drugiej osoby, to w okolicznościach niniejszej sprawy miała wystarczająco dużo czasu by ochłonąć, uspokoić się i podjąć zachowanie zgodne z prawem, a przede wszystkim z podstawowymi, ludzkimi odruchami.

Reasumując, zdaniem Sądu zarówno strona przedmiotowa, jak i podmiotowa zachowania oskarżonej wskazują, że działała ona z zamiarem zabójstwa Ł. K. (1) i to z zamiarem bezpośrednim. Świadczy o tym sposób i siła zadawania ciosu w newralgiczne dla życia człowieka organy, a następnie pozostawienie pokrzywdzonego bez jakiegokolwiek pomocy.

Jednocześnie należy podkreślić, że poczynione ustalenie umyślności jako

znamienia strony
podmiotowej czynu
zarzucanego oskarżonej
nie przesądzało jeszcze
o winie B. L. (1), a
dopiero ją warunkowało.
W niniejszej sprawie
została jednak spełniona
także druga z pozytywnych
przesłanek przypisania
winy oskarżonej tj.
ukończenie przez nią
odpowiedniego wieku, a
zarazem nie zachodziła
żadna z negatywnych
przesłanek przypisania
jej winy. Jedyne
okolicznościami
mogącymi, bowiem
poddawać w wątpliwość
możliwość przypisania
oskarżonej zamiaru
bezpośredniego i
poczytalności w momencie
popelnienia czynu – a w
konsekwencji przypisania
jej odpowiedzialności
prawnokarnej za
popelnione przestępstwo
– wskazywanymi w opinii
sądowo psychiatryczno
- psychologicznej było
upośledzenie umysłowe
w stopniu lekkim, które
w chwili popelnienia
czynu ograniczało, ale
nie w stopniu znacznym
zdolność rozpoznania
znaczenia czynu i
pokierowania swoim
postępowaniem, przy
czym biegli wskazali, że nie
zachodzą warunki z art. 31
§ 1 k.k. oraz art. 31 § 2 k.k.

Jednocześnie Sąd
całkowicie wykluczył by
oskarżona działała w

ramach kontratypu
obrony koniecznej.

Zgodnie z art. 25§1 k.k.,
nie popełnia przestępstwa,
kto w obronie koniecznej
odpiera bezpośredni,
bezprawny zamach na
jakikolwiek dobro
chronione prawem.
Warunkiem przyjęcia
obrony koniecznej jest
działanie w zamiarze
odparcia zamachu, co
zakłada świadomość
zaistnienia
bezpośredniego i
bezprawnego zamachu
oraz chęć obrony
zaatakowanego dobra.

W świetle zgromadzonego
materiału dowodowego i
poczynionych w oparciu
o niego ustalenia
faktycznych nie można
mówić o jakimkolwiek
zagrożeniu zdrowia i życia
B. L. (1) ze strony Ł.
K. (1). Z zeznań O. B.
wynika, bowiem wprost, że
to B. L. (1) wyjęła nóż
z szuflady, na co Ł. K.
(1) zaczął ją prowokować,
skutkiem czego zadała mu
cios w klatkę piersiową.
Z relacji małoletniej nie
wynika, by Ł. K. (1) w
którymkolwiek momencie
zabrał nóż oskarżonej, a
tym bardziej by chciał
nim zadać jej cios („wujek
nie miał nic w ręku”,
„wujek nie chciał mamie
zrobić krzywdy, on ją tylko
podpuszczał”).

Wskazać należy również,
że u B. L. (1) po
zdarzeniu nie ujawniono

jakichkolwiek śladów, czy obrażeń, które mogłyby wskazywać na stosowanie przez Ł. K. (1) przemocy fizycznej wobec jej osoby.

O tym, że działanie B. L. (1) nie nosiło cech działania w samoobronie świadczy również jej zachowanie po zdarzeniu. W świetle zasad racjonalnego myślenia i doświadczenia życiowego zasadne jest twierdzenie, że osoba broniąca się, po spowodowaniu obrażeń ciała, widząc gwałtownie pogarszający się stan osoby bliskiej bez zwłoki podjęłaby czynności ratujące życie, w szczególności wezwałaby służby ratunkowe. Oskarżona tymczasem nie wezwała karetki, pozostawiła partnera bez jakiegokolwiek pomocy, co więcej pozwoliła, by ten umierał na oczach jej małoletnich dzieci. Następnie podjęła czynności mające na celu zatarcie śladów zbrodni, jak również przygotowała nieprawdziwą wersję przebiegu zdarzeń, którą przedstawiła przybyłym na miejsce służbom. Taki sposób postępowania świadczy o świadomym wyrachowanym działaniu i przeczy twierdzeniom, że działanie, które podjęła oskarżona było spowodowane obroną swojego życia i zdrowia.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo		
---	---------------------------------------	--	--

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>B. L. (1)</p>	<p>1</p>		<p>Uznając sprawstwo oskarżonej B. L. (1) za zarzuconą jej zbrodnię, na podstawie art. 148 § 1 k.k. Sąd wymierzył jej karę 12 lat pozbawienia wolności, uznając ją za adekwatną zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonej, jak i do stopnia jej zawinienia.</p> <p>Podkreślenia wymaga, że oskarżona swoje działanie skierowała przeciwko życiu człowieka (jako dobru bezcennemu i o znaczeniu niestopniowalnym), co stanowi istotną okoliczność wpływającą na ustalenie wysokiego stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonej Sąd poczytał także okoliczności dotyczące popełnionej przez nią zbrodni tj.: fakt, że swoje działanie podjęła wobec swojego partnera życiowego, w obecności swoich małoletnich dzieci; dla których zdarzenie, którego były świadkiem</p>

z pewnością było traumatyczne i w sposób negatywny odbiło się na ich psychice, a w konsekwencji może mieć wpływ na ich rozwój emocjonalny i dalsze życie.

Jednocześnie miarkując wymiar kary należało wziąć pod uwagę ustalony przez biegłych poziom intelektualny oskarżonej Wprawdzie w życiu codziennym B. L. (1) potrafiła radzić sobie w wielu jego aspektach, to jednak w relacjach rodzinnych i sprawach wychowawczych była nieporadna. Dodatkowo oskarżona każdorazowo wiązała się z partnerami nadużywającymi alkoholu, żyła w związkach przemocowych, w których kłótnie, agresja, wulgarne zachowania i brak wzajemnego szacunku stanowiły normę.

Trzeba pamiętać również, że B. L. (2) jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim. Jak wynika z opinii osoby upośledzone umysłowo w stopniu lekkim bardzo często są niedojrzałe emocjonalnie, mają trudności w kontroli emocji i potrzeb, mają problemy w procesie internalizacji norm i zasad postępowania społecznego (socjalizacji), a także w rozwoju uczuciowości wyższej, nadto cechują się niedostateczną umiejętnością

zaspokajania pragnień i potrzeb, niedostatecznie przemyślanym zachowaniem i impulsywnością.

Z opinii biegłych wynika nadto, że B. L. (1) zna jedynie podstawowe normy społeczne, jednakże nie zawsze potrafi je uzasadnić w oparciu o zasady współżycia społecznego i wartości. Oskarżona nie osiągnęła zdolności do myślenia abstrakcyjnego, pozostając na etapie operacji konkretnych i konkretno – funkcjonalnych. Może wykazywać trudności z logicznym wnioskowaniem, a jej krytycyzm jest obniżony.

Okolicznością zmniejszającą stopień winy oskarżonej był również w ocenie Sądu zamiar nagły w działaniu B. L. (1) oraz dotychczasowa niekaralność oskarżonej.

Uwzględniając zatem wskazane powyżej okoliczności, w przekonaniu Sądu, orzeczona wobec B. L. (1) kara jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu, jak i do jej stopnia jej zawinienia, przy uwzględnieniu występującego u niej upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim.

Zdaniem Sądu, kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze 12 lat może spełnić pokładane w niej cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, stanowiąc odpowiednią dolegliwość dla oskarżonej, jak i w zakresie prewencji generalnej, wpływając na kształtowanie społecznie pożądaných postaw oraz przekonując o nieuchronności kary za przestępstwa oraz o braku pobłażliwości organów wymiaru sprawiedliwości dla takich czynów, a w konsekwencji o nieopłacalności popełniania przestępstw.

Odnosząc się do wniosku Prokuratora postulującego wymierzenie oskarżonej kary 15 lat pozbawienia wolności, Sąd uznał, że pomimo wszystkich okoliczności obciążających, kara taka byłaby nadmiernie surowa, a orzeczenie jej w wymiarze wnioskowanym przez oskarżyciela publicznego byłoby niewspółmierne. Nie tracąc z pola widzenia okoliczności obciążających, które Sąd wskazał wyżej, B. L. (1) nie zasługuje na potraktowanie jej w sposób szczególnie surowy, jeśli weźmie się pod uwagę okoliczności łagodzące, w szczególności działanie w warunkach ograniczonej w stopniu

			<p>nieznacznym poczytalności.</p> <p>Biorąc pod uwagę wszystkie aspekty tej sprawy Sąd Okręgowy uznał, że kara orzeczona wobec B. L. (1) w wymiarze 12 lat pozbawienia wolności jest sprawiedliwa i uwzględniająca wszystkie okoliczności przedmiotowe i podmiotowe istotne dla jej wymiaru.</p>
B. L. (1)	2		<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 06 marca 2022 r. godz. 11:00 do nadal.</p>
B. L. (1)	3		<p>Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej B. L. (1) przepadek dowodu rzeczowego w postaci noża kuchennego z rękojeścią koloru czarnego, gdyż służył on do popełnienia przestępstwa przypisanego jej w punkcie 1 wyroku.</p>
B. L. (1)	4		<p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd orzekł o zwrocie Ł. B. jako przedstawicielowi ustawowemu małoletnich O. B. i M. B. dowodów rzeczowych w postaci:</p>

			<p>- telefonu komórkowego (...) o nr (...)</p> <p>- telefonu komórkowego (...) o nr (...)</p> <p>W/w telefony zakupił i podarował dzieciom O. i M. rodzeństwu B. ich ojciec Ł. B.. Wskazane dowody rzeczowe stały się zbędne dla dalszego postępowania i należało je zwrócić osobie uprawnionej (przedstawicielowi ustawowemu małoletnich Ł. B.).</p>
5.	Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6.	inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7.	Koszty procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6	<p>Na podstawie § 4 ust. 1, 2, 3, §17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznano adw. J. B. (1) kwotę 2.103,30 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej B. L. (1) z urzędu.</p> <p>Na kwotę wynagrodzenia według stawki minimalnej składa się kwota 300 zł (postępowanie przygotowawcze) oraz kwota 600 zł za postępowanie przed Sądem Okręgowym jako sądem I instancji, a także kwota 240 zł za udział w 2 rozprawach (łącznie 1.140 zł), co przy przyjęciu 150 % stawki minimalnej wynoszącej 1.140 zł daje kwotę 1.710 zł. Otrzymaną kwotę wynagrodzenia należało powiększyć o podatek VAT w wysokości 23%, co dało kwotę 2.103,30 zł brutto.</p>	
7	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonej, jak również fakt wymierzenia jej długoterminowej,</p>	

	bezwzględnej kary pozbawienia wolności Sąd zwolnił B. L. (1) z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył jej opłaty.
7. Podpis	
sędzia Izabela Dehmel sędzia Piotr Kurczewski	

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
  - obrońcy oskarżonej adw. J. B. (1),
  - prokuratorowi
3. Za 14 dni z lub z apelacją.

sędzia Izabela Dehmel